

Judikatūras krājums

Lieta T-111/14

**Unitec Bio SA
pret
Eiropas Savienības Padomi**

Dempings — Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports — Galīgais antidempinga maksājums — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiešs skārums — Individuāls skārums — Pieņemamība — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 5. punkts — Normālā vērtība — Ražošanas izmaksas

Kopsavilkums – Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedums

1. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Tiesību akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Individuāls skārums — Kritēriji — Regula, ar ko nosaka antidempinga maksājumus — Šim maksājumam pakļautā ražojuma eksportētāja, kas tieši minēts regulā, celta prasība — Pieņemamība*

(LESD 263. panta ceturtnā daļa)

2. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Dempinga starpība — Normālās vērtības noteikšana — Saliktās vērtības izmantošana — Ražošanas izmaksu aprēķins, pamatojoties uz uzskaites dokumentāciju — Atkāpe — Ar izmeklēšanai pakļauta ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas, kas nav pienācīgi atspoguļotas šajā dokumentācijā — Iestāžu pierādīšanas pienākums — Pārbaude tiesā — Apjoms*

(Padomes Regulas Nr. 1972/2002 preambulas 4. apsvēruma un Padomes Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 3. punkta otrā daļa un 5. punkta pirmā un otrā daļa)

3. *Prasība atcelt tiesību aktu — Priekšmets — Daļēja atcelšana — Nosacījums — Apstrīdēto noteikumu atdalāmība — Regulas, ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus, noteikums — Atcelšana, kuras dēļ tiek grozīta regulas būtība*

(LESD 263. pants; Padomes Regulas Nr. 1194/2013 1. pants)

1. Ja ar regulu prasītājam tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums un prasītājs ir tieši minēts šajā regulā, ar šo apstākli vien pietiek, lai secinātu prasītāja individuālu skārumu un atzītu tā prasību atcelt šo regulu par pieņemamu.

(skat. 30.–32. punktu)

2. Antidempinga pamatregulas Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 2. panta 5. punkta pirmās un otrās daļas mērķis ir panākt, lai ar līdzīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas, kas izmantotas minētā ražojuma normālās vērtības aprēķinā, atspoguļotu izmaksas, kas radušās ražotājam eksportētājvalsts iekšējā tirgū.

Turklāt no antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas teksta izriet, ka izmeklēšanai pakļautās puses uzskaites dokumentācija ir privileģēts informācijas avots, lai noteiktu līdzīgā ražojuma ražošanas izmaksas, un ka principā tiek izmantoti minētajā uzskaitē iekļautie dati, savukārt to koriģēšana vai aizstāšana ar kādu citu saprātīgu bāzi ir izņēmums. Šis izņēmuma režīms ir jāinterpretē šauri.

Regulas Nr. 1972/2002, ar kuru groza iepriekšējo antidempinga pamatregulu Nr. 384/96 un ar kuru tajā tika ieviesta norma, kas atbilst antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punkta otrajai daļai, preambulas 4. apsvērumā ir paredzēta iespēja piemērot antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punktu it īpaši gadījumos, kad līdzīgā ražojuma pārdevumi neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu izkropļojuma dēļ. Tāpat no tā izriet, ka šāda situācija var rasties tostarp tad, ja pastāv īpaša tirgus situācija, tāda, kāda ir minēta antidempinga pamatregulas 2. panta 3. punkta otrajā daļā attiecībā uz mākslīgi pazeminātām konkrētā ražojuma cenām, tomēr neaprobežojot šāda veida situāciju ar gadījumiem, kad eksportētājvalsts tieši reglamentē līdzīgā ražojuma vai tā galveno izejvielu cenas.

Savukārt eksportētājvalsts varas iestāžu pasākums [Savienības] iestādēm, tām aprēķinot līdzīgā ražojuma normālo vērtību, var likt atteikties izmantot izmeklēšanai pakļauto pušu uzskaites dokumentācijā norādītās izejvielu cenas tikai tad, ja ar šo pasākumu ievērojami tiek izkropļotas minēto izejvielu cenas. Proti, kāda citāda antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punktā paredzētā izņēmuma režīma interpretācija, varētu nesamērīgi apdraudēt principu, saskaņā ar kuru šī uzskaites dokumentācija ir privileģēts informācijas avots minētā ražojuma ražošanas izmaksu noteikšanas mērķiem.

Turklāt, runājot par pienākumu pierādīt apstākļus, kas attaisno antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmās daļas piemērošanu, iestādēm, kad tās saskata nepieciešamību atteikties no izmeklēšanai pakļautās puses uzskaites dokumentācijā norādīto ražošanas izmaksu izmantošanas un to vietā izmantot kādu citu cenu, kas uzskatāma par pamatotu, ir jāpamatojas uz pierādījumiem vai vismaz netiešiem pierādījumiem, kas ļauj konstatēt faktora, sakarā ar kuru tiek veikta korekcija, esamību. Lidz ar to, ņemot vērā, ka uz lēmumu līdzīgā ražojuma normālās vērtības aprēķinā neizmanto izmeklēšanai pakļautās puses uzskaites dokumentācijā norādītās šī ražojuma ražošanas izmaksas attiecas izņēmuma režīms, gadījumā, ja iestāžu minētais izkropļojums ir bijis nevis to izraisošā valsts pasākuma tūlītējas sekas, bet gan sekas, ko ar šo pasākumu bija paredzēts radīt tirgū, tām ir jāsniedz izklāsts par konkrētā tirgus funkcionēšanu un jāpierāda konkrētās šī pasākuma sekas šajā tirgū, nebalstoties šajā ziņā tikai uz pieņēmumiem.

Šajā ziņā Vispārējās tiesas veiktā pārbaude, kurā vienīgi tiek noskaidrots, vai apstākļi, uz kuriem Savienības iestādes balstījušas savus konstatējumus, var attaisnot no tiem izdarītos secinājumus, neapdraud šo iestāžu plašo novērtējuma brīvību tirdzniecības politikas jomā.

(skat. 42.–44., 54., 56.–58. un 70. punktu)

3. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 74.–76. punktu)